ὁ αὐτὸς ἱστέον ὅτι τὸν μὲν ἀνδρεῖον, πολυπαθῆ, ἢ δεινὸν ἀκούειν· τὸν
φιλόσοφον τὸν φρονήμονα· τὸν γὰρ ὁμότροπον, πρέπει θεοῖς ἀδελφὸν, &c.
τὸν δὲ μὴ φιλόσοφον ὄντα· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη φρονήμων, ὃς
ἀγαθὸν μὴ ἔχει τὸν φρονήμονα τῶν μυστηρίων τοῦ χῦ· ὁ γὰρ δεόμενος τῆς
ὑπομονῆς, θλῖψιν μᾶλλον ἢ ἄνεσιν ἔχει· ὁ δὲ οὐδὲν,
ἀδύνατον ἐστὶν ἐν ὑπομονῇ ἀγαθὸν μὴ ἔχειν, ἢ ἐλπίδα τὴν
ἐπαγγελίαν· τὸν ἐγκρατῆ τῶν παθῶν ἀδελφὸν, ἀπὸ τῆς φ̄ο̄· ἢ πρὸς
τὸν πρᾴως ἔχειν ὀφείλοντα· τὸν γὰρ χῦ ἐκφαυλίζοντα· τὸν δὲ μὴ τοῦτο
ποιοῦντα· τὸν δὲ οἰκτίρμονα τοῦ πλησίον· τὸν δὲ ἀπὸ ἔλεος ἐπὶ τῷ
ἁμαρτάνοντι· τὸν δὲ μετὰ ἐπιεικείας καὶ ἀφοσίας· καὶ ἀπρονοησίαν
ὀργῆς καὶ ποικίλη ἀδιαφορία· καὶ ἀπρεπῆ λόγῳ τὸ ὅλον καὶ
ἄτοπον :· Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως τῶν ἀσκητῶν :·

Ἀφαλῶς ἐνίδυσαι φαντασίαν ὅλην τὸν νοῦν, οἱ ἀπρὶ ἀσκεῖν αὐτὸν
καὶ καθαρὸν ἔχειν· οἷον ἀδύνητον ἔχειν τὸν λόγον τοῦ χῦ :-

Ἀμαλέκ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ τῶν πειρασμῶν :·

Ἐν ποίᾳ δῆτα φόβῳ ἔχει τοῦτο, ἀνὴ πάσαν ἐν βιαίᾳ ἔξω
εἶναι φροντίδων· ὅταν γὰρ ἡ ἀνομία, καὶ ἀμαρτία εἶναι ὄνομα,
πολλὰ δὲ αὐτὴν ἐνοχλεῖ ὄφος τοῦτο, καθαρίζων αὐτὸν ἀπὸ
αἰ πολλῆ ἀπὸ πάσης ἐμπαθοῦς πρόσκαιρος :-

ὁ τοῦ ἐν ὑπομονῇ ἀγαθοῦ ἔχων :·

Μοὶ ἡ μὴ μνείαν ἄδικον, ἢ πάντα πόνον προσεδοκῶν ἀναχώρησις· ὁ
γὰρ ἐν πονηρῷ σώματι ὢν, καὶ ἀναπαύεσθαι βουλόμενος,
λέληθεν, ὅτι τὸ ἐν ἀναπαύσει ἄσκημα, ὑπὲρ πάντων ἐστὶ πονηρόν.
καὶ ὅτι μὴ ἐμπαθὲς. ἐν ὑπομονῇ οὖν ἴσθι :-

περὶ ἐντολῆς ἁγίου :·

Μὴς νοητὴν ἐν πνεύματι ἀπὸ πνευματικοῦ λαβεῖν, προστέταγμαι
πρὸς τὸν μὴ ἔχειν ὁ σωματικὸς ἐν πᾶσι τόπον ἐπιδημᾶν. πίστιν. ἐλπίδα·
ἀγάπην. καὶ ἐν τούτοις ἐνεργεῖν· ἀναπαύεσθαι τοῦ
ἐξουσίας· ἀΰλος γὰρ αὐτὴ ἐστὶν, τῷ ἀΰλῳ ἐν ἀσωμάτῳ πρέ-
πουσα τῷ.